

ÇOCUĞUMUN OKULDA İLK GÜNLERİ VE BENİM KATKILARIM

“Çocuğumun problem çözen, bağımsız, özgüvenli, sorumluluk sahibi, saygılı, becerikli, kendini ve başkalarını seven, sosyal, girişken, duyarlı, dikkatli ve mutlu bir birey olmasını istiyorum.”

Günümüzde, “Nasıl bir çocuk yetiştirmek istiyorsunuz?” dediğimizde ebeveynlerin genellikle ortak dilekleri yukarıdaki cümlelerin benzerleri oluyor. Acaba bunun için “Ben neler yapıyorum?” diye düşündük mü?

Hepimiz çocuklarımızı yetiştirirken iyi niyetli çabalar harcıyoruz. Anne- babalığın öyküsü yoğun duygusal ve zihinsel iniş çıkışlarla doludur. Okula başlama süreci ise öykünün önemli bölümlerinden biridir. Bu yeni yaşantının sağlıklı yaşanması hepimizin bakış açısıyla ve davranışlarıyla yakından ilgilidir. Çocuğumuzla olan ilişkimizde *bağımlı olma* ve *bağlı olma* kavramları arasındaki fark bazen gözden kaçır. Bağlılık, birey olma ve ait olma ile bütünleşen sağlıklı ruh ve beden gelişimi için gerekli ilişkileri içerir. Bağımlılık ise her iki tarafın yaşamsal beceriler kazanmasını ve gelişimini engeller. Çocuğumuz büyüdükçe kaygılarımız da büyür. Ancak kaygılarımız bizi kontrol etmeye başladığında hatalarımız da artmaya başlar. Böyle durumlarda sakin ve sağduyulu yaklaşımlar bize yardımcı olur.

Anaokulunda ilk günler de kaygılarımızın arttığı dönemlerdendir; hem çocuklar hem de anne babalar için yeni heyecanlar ve düzen değişikliği söz konusudur. Unutmayalım ki çocuğumuzun uyum becerisi; onun yaşına, kişilik özelliklerine, sağlık durumuna, içinde yaşadığı sosyal çevreye, hazır oluşuna, ilgi ve yeteneklerine bağlı olduğu gibi sizin tutum ve becerilerinize de bağlıdır. Anaokuluna başlanan ilk günlerde ya da tatil sonrası okula dönüşte çocukların değişik tepkileri ile karşılaşmamız çok doğaldır.

Uyum sürecinde çocuklarımızda genellikle aşağıda sıralanan türde tutum ve davranışların gözlenmesi olasıdır:

- Çocuğumuz okula ilgili ve rahat başlayabilir.
- Tepki göstermeyebilir ve genellikle böyle devam edebilir.

- İlk günlerde okula tepkili olabilir. Aileden ve evden ayrılmak istemeyebilir. Anne ve babasının uzun süre okulda onunla kalmasını isteyebilir.
- İlk günlerde rahat olabilir. Ancak okula başlamış olmanın anlamını daha sonra kavrayıp tepki gösterebilir.

Uyum sürecinde zorluklarla karşılaştığımızda okul olarak sizlerden beklentilerimiz:

Kararlılık. Kararlı ve tutarlı olmaya özen gösterin. Unutmayın ki, anne-babanın sabırla kararlı bir tutum sergilemesi uyum sürecini olumlu etkiler.

Ortak strateji. Yaşadığınız zorlukları bizlerle paylaşın. Bu zorlukları nasıl ele alacağımıza birlikte karar verelim, tutum birliği içerisinde olalım.

Bunlara bağlı olarak çocuğunuzu yeni yaşantısına hazırlarken:

- Çocuğunuza okulda neler yapılacağını anlatın (günlük akış, kahvaltı, oyun saati vb.).
- Sorularını içtenlikle yanıtlayın.
- Okula başlamanın doğal bir süreç olduğunu anlatın.
- Okulda olası hayal kırıklıkları ve moral bozuklukları ile başa çıkabilmesi için onun duygularını ve düşüncelerini ifade etmesine fırsat verin.
- Kendinizi korumacı değil, çocuğunuzun gelişimine destek ve yardımcı kişi olarak düşünün. Sürekli korumacı bir tutum, çocuğunuzun dış dünyayı keşfetmesini engelleyebilir ve özgüvenini sarsabilir.

Çocuğunuzu yeni yaşantısına hazırlarken yukarıda belirtilen hususların yanı sıra özen gösterilmesi gereken bir nokta da çocuğunuzun yanında okul ile ilgili yapacağınız paylaşımlardır. Bu paylaşımların içeriği ne olursa olsun çocuğunuzun bundan etkilenebileceğini unutmayınız.

Bu günleri hep birlikte mutlu ve birbirimize destek olarak geçirmeyi umarak ilginiz ve desteğiniz için teşekkür ederiz.

TED DENİZLİ KOLEJİ
PDR BİRİMİ